

Nr 114.

Av herr **Bäcklund**, om befrielse för delägare i statens järnvägars änke- och pupillkassa från erläggande i visst fall av tilläggsavgifter.

Genom överenskommelsen av den 14 december 1936 mellan staten och statens järnvägars änke- och pupillkassa om statens övertagande av kassans rörelse bestämdes bland annat, att tilläggsavgifter, som enligt kassans reglemente § 6 erlades av de delägare som ingått äktenskap mellan 50 och 60 levnadsår, fortfarande skola erläggas, ehuru dylik avgift numera icke uttages av tjänstehavare vid statens järnvägar.

Erläggandet av dessa tilläggsavgifter har alltid varit synnerligen betungande för kassans delägare, synnerligast som de delägare, varom här är fråga, i de flesta fall, genom föregående hustruns sjukdom eller dylikt, redan förut åsamkats en mindre god ekonomi. Exempel finnas också på tjänstehavare, som vid ingående av nytt äktenskap nödgats avstå från delägarerätt för hustrun i kassan, enär de icke ansett sig förmå bära den med ifrågavarande tilläggsavgifters erläggande förenade bördan.

Att dessa tilläggsavgifter måste i särskilt hög grad bli betungande vid befattningshavarens avgång som pensionär, behöver väl knappast framhållas.

Riktigast synes väl också hava varit, att vid statens övertagande av nämnda änke- och pupillkassa, ifrågavarande tilläggsavgifter fått bortfalla, synnerligast som i kassan förefanns en betydligt större kapitaltillgång (i runt tal 7 000 000 kronor) än vad som enligt den matematiska beräkningen utgjorde förutsättning för att de med staten avtalade familjepensionerna skulle kunna utgå. Men i stället för att så bort ske har vid den avräkning, som — med tillämpning av grunderna i den vid Kungl. Maj:ts proposition nr 258/1936 fogade bilaga 73 — ägt rum mellan staten och nämnda kassa, upptagits bl. a. här berörda tilläggsavgifters beräknade kapitalvärde, medan överskottet i kassan överlätits på en särskild stiftelse benämnd Statsbanepersonalens pensions- och understödsfond.

Enär nämnda stiftelse emellertid icke torde hava någon förpliktelse att i här berörda fall träda emellan, torde det icke vara mera än rätt och skäligt, att staten nu efterskänker dessa tilläggsavgifter, vars totala summa beräknas till c:a 7 000 kronor per år; och vågar jag alltså föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att här ifrågavarande tilläggsavgifter icke vidare skola uttagas av delägarna i fråga.

Stockholm den 23 januari 1940.

Helge Bäcklund.

